

• PUTİN'İN UKRAYNA SAVAŞINA

- Nükleer silahlara, santrallere
- Türkiye'nin NATO üyeliğine
- Rusya'yla askeri ilişkilere

HAYIR!

KRİZLER VE SAVAŞLAR ÇAĞINDA ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİ

Marksizm 2022, bu sene 14-17 Nisan tarihleri arasında gerçekleşecek. Türkiye'den ve dünyadan 30 konuşmacı 9 forumda bir araya gelerek içinden geçtiğimiz dönemin en kritik politik başlıklarını tartışacaklar.

Pandemi ve savaş

Dünya iki yıldır pandeminin etkisi altında. Pandemi, kapitalizmin yetersizliklerini, vicdansızlıklarını, kötülüklerini, sömürücülüğünü, sadece ve sadece patronların çıkarları için örgütlenmiş bir sistem olduğunu gözler önüne serdi.

Rusya'nın Ukrayna işgali ise kapitalizm ile savaşların ayrılmadığını ve milyonlarca insan ve canlı için büyük bir tehdit olmayı sürdürdüğünü gösterdi.

Kapitalizm bir adaletsizlikler ve eşitsizlikler sistemiydi. Covid-19, bunu görmek istemeyenlerin de görmesine neden oldu. Savaş ve Ukrayna'nın işgali, NATO'nun yayılmacılığını, Rusya'nın işgalci bir başka emperyalist blok olduğunu kanlı bir şekilde kanıtladı.

İklim krizi

Sadece Covid değil, iklim krizi de felaket filmlerinin gerçeğe dönmüş hali gibi.

Küresel zengin-fakir ayrımı daha da derinleşti. Pandemi- de, Mart 2020'de 614 olan ABD'li milyarder sayısı sadece bir yıl içinde 745'e yükseldi. Türkiye'de 2021 yılında 17 milyon kişi devlet yardımına muhtaçken, pandemiyle geçen bir yılda 85 bin 958 kişi milyoner oldu.

2021 yılı boyunca 400'den fazla bölgede sıcaklık rekoru kırıldı. Atmosferdeki karbondioksit seviyesi 2021'de milyonda 414,3 parçacığa (ppm) ulaştı ve yeni bir rekor kırıldı. Dünyanın her yerinde, hatta ülkelerin bile her yerinde aynı anda yangınlar, seller yaşanıyor, canlılar ölüyor.

Kapitalizm krizde

2008'de yaşanan küresel finansal çöküş, kapitalizmin 1970'lerden beri yaşadığı daha genel, yapısal krizle örtüştü. Devletler şirketleri kurtarmak için ellerinden geleni artlarına koymazken ekonomik krizin tüm faturası işçi sınıfına ve yoksullara kesildi.

Ne yoksullukla mücadele önemli devletler için, ne de pandemi ve iklim kriziyle mücadele.

Varsa yoksa patronların kârı, varsa yoksa şirketler, varsa yoksa askeri yatırımlar, inşaata, kömüre, petrole, doğalgaza yatırım...

Zenginlerin iktidarı

Türkiye'de bir yandan bu küresel sermaye eğilimleri ege-menken öte yandan birbirine mecbur olan iktidar bile-şenleri tüm toplumun üzerine pişkince gelmeye devam ediyor. Benzeri görülmemiş bir çürümeye her yere yayıldı. Hiçbir temeli olmayan faiz-kur teorileriyle işçi sınıfının alım gücünü yerle bir ettiler. Gerçek enflasyon yüzde 100'lere tırmandı.

Hayat pahalılığı baş edilecek gibi değil. Bunun tek bir sorumlusu var: Siyasal iktidar ve onun kararları. İşte pişkinlik burada devreye giriyor. Çözülen iktidar gerileme-sini durdurmak için kendi ürünü olan sert fakirleşmeyi komplo teorileriyle açıklayıp muhalefetin sırtına yıkmayı hedefliyor.

Krizin faturasını aralıksız bir şekilde yoksullara çıkartıyor.

Aşırı sağcı bir iktidar kutuplaşmayı tırmandırıp, yoksullu-ğu derinleştirip, korku atmosferini yaymayı ve bu atmosferde bir seçim yapmayı planlıyor.

Kitle inisiyatifleri zamanı

Bir yandan savaşa karşı çıkarken aynı anda yoksulluğa ve baskılara karşı da sesimizi yükseltmek, iklim krizini durdurmak, göçmenlerle dayanışmak ve işçilerin kitlesel hareketinin dinamiklerini kavramak, hareketin birliği için tartışmak ve örgütlenmek, bunların hepsini küresel anti-kapitalist solun kolektif tartışması olarak öne çıkarmak gerekiyor.

Ama dünyada da Türkiye'de de adaletsizliklere, eşitsizliklere, yoksulluğa ve özgürlüklerin kısıtlanmasına karşı büyük bir öfke birikti. Gençlerin sözcülüğünü yaptığı, iklim krizini durdurmak için örgütlenen hareket; Hindistan'da 200 milyondan fazla işçinin katıldığı grevler; kadınların dünya çapında büyüyen eylemleri; Kürtlerin tüm baskılara karşı gerilemeyen mücadelesi; Trump'ın seçimlerde yenilmesini garanti altına alan, siyahların başlattığı ve milyonların katıldığı isyan; Şili'de yıllarca süren kitle mücadelesinin ürünü olarak yeni bir solun darbeci sağcı geleneği yenmesi; Türkiye'de son bir ayda 80'den fazla fiili grev yaşanmış olması; Trendyol ve Migros örneklerinde olduğu gibi işçi direnişlerinin kazanması; kadın hareketinin OHAL koşullarında 8 Mart'larda on binler halinde meydanlara çıkmaktan vazgeçmemesi; Sudan'da darbeye karşı direnişin geri adım atmaması... Bunların hepsi dünyanın yepyeni bir mücadele evresine girdiğini gösteriyor.

Bir yandan ABD'nin başını çektiği, kendi içinde çelişkili

Batı bloku ile Çin'in başını çektiği, kendi içinde çelişkili Doğu bloku arasında sertleşen ekonomik ve askeri rekabet, bir yandan emperyalistler arası rekabeti fırsata çevirmeye çalışan alt-emperyalist ülkelerin askeri gerilimleri tırmandırması, en son Ukrayna örneğinde gördüğümüz gibi savaşı en güncel tehdit haline getirdi. Ama aynı anda Rusya'da ve dünyanın bir çok ülkesinde kitlesel savaş karşıtı gösteriler gerçekleşiyor.

Türkiye'de mücadelenin önüne set çekmek isteyen, yoksulluğa karşı kitlesel mücadeleyi suç işlemek gibi kodlamaya çalışan iktidar politikalarına yanıt verilecek tek yerin seçim sandığı olmadığını tartışmak çok önemli.

Marksizm tüm bu tartışmaları birlikte örgütleyeceğimiz bir platform.

BİRLİKTE ÖRGÜTLENELİM

Marksizm 2022'de, seçimleri seçim sandığı kurulmadan kazanmak için gerekenleri, birleşik bir öfkeli hareketinin nasıl inşa edilebileceğini, küresel direnişin ve özgürlük mücadelelerinin önemini, kapitalizmin kriz yarattığı her bir alanda yaşanan çürümeye karşı başka bir alternatifi -sosyalist bir seçeneği- nasıl örgütleyeceğimize kadar her konuyu hep birlikte tartışacağız.

Kadın mücadelesinden, LGBTİ+'ların direnişlerinden, aniden patlayıp büyüyen işçi direnişlerinden, iklim krizine karşı mücadeleden, uluslararası sosyalist hareketin içinden, göçmenlerle dayanışma örgütlenmelerinden ve Kürt halkının demokratik mücadelelerinden aktivistler olarak, hep birlikte tartışacağız.

Gelin, "krizler ve savaşlar çağında özgürlük mücadelelerinin" nasıl örgütleneceğini birlikte tartışalım. Tartışmaları hep beraber örgütleyelim.

ALTI PARTİ MUTABAKATI NE KADAR DEMOKRATİK?

28 Şubat'ta Millet İttifakı'nı oluşturan altı parti bir basın toplantısıyla üzerinde ortaklaştıkları mutabakat metnini imzaladı. 46 sayfalık metin esas olarak demokrasiye, adalet özlemine yaptığı vurgularla ve Türk usulü başkanlık rejimine son verme iddiasıyla öne çıktı.

Parti genel başkanları "Güçlendirilmiş parlamenter sistem" adı verilen parlamenter yapının eskiye dönmek değil, yeni dönemin ihtiyaçlarına yanıt verecek bir demokratik adım atmak olduğunu açıkladı.

Birçok insan, altılı mutabakat metnini çok olumlu buldu.

Mutabakat metninden çok, Erdoğan rejiminden kurtulmak için bir umut olarak görülmesi bu yan yana gelişin teveccühle karşılanmasına neden oldu.

O kadar sağcı aşırılıkları olağanlaştıran bir iktidar yapısı herkesi cenderesi altına almış durumdaki, nefes almayı biraz kolaylaştıracak, demokrasi ve özgürlüklere biraz

vurgu yapacak her yan yana geliş çözümün adresi olarak sunuluyor.

Erdoğan'ın tüm gücü kendisinde topladığı ve tam bir yönetim başarısızlığı yaşayan bu rejimden kurtulmaya yardımcı olacak her girişim, özellikle sahici bir seçim ittifakı olan altılı girişim gibi coşkuyla karşılanıyor.

Mutabakata göre cumhurbaşkanının yetkileri sınırlanacak, yeniden başbakanlık kurumu güçlendirilecek ve seçim barajı yüzde 3'e indirilecek. Bu türden adımlar, oluşan ittifakın doğasını gösteriyor: Mutabakat metni, merkez siyasetin üzerinde yükseleceği zeminin parlamenter yapı olacağını söylüyor.

Bu açıdan da aşırı sağcı bir iktidar ittifakına karşı bir dizi demokratik adımı atacağını vaat eden bir başka merkez ittifakın vaatleriyle karşı karşıyayız.

Bu vaatlerin pratik karşılığının ne olacağını şimdiden gös-

teren birkaç gelişme var: Birisi, LGBTİ+'ların haklarından söz edilmemesi.

Bir diğeri Kürt sorununda çözümün yerel yönetimlerin güçlendirilmesi çerçevesinde ele alınacağını ilan edilmesi. Kürt sorunu, siyasal bir sorundur, merkezi devlet aygıtının bu sorunun çözümüne bağlı olarak yeniden yapılandırılması gerçekleşmeden yerel yönetimler bazında Kürt sorununun çözümünden söz edilemez. Merkezin yeri atma yetkisi bir küçük değişikliklerle gerçekleştirilebilir.

Üstelik, mutabakat metninden hemen bir gün sonra meclise gelen HDP'li Semra Güzel'in vekilliğinin düşürülmesi için Meclis Genel Kurulu'nda yapılan oylamada, karar, 313 'evet'e karşılık 52 'hayır' oyuyla alındı. CHP ile İYİP de AKP ve MHP ile aynı yönde oy kullandı.

Bu, mutabakat metninden bağımsız olarak, karşımızda, aşırı sağcı bir ittifaka karşı içinde aşırı sağcıların da olduğu başka bir sağcı ittifak olduğu anlamına gelir.

YOKSULLUK, AÇLIK KADERİMİZ DEĞİL

Şubat ayında açlık sınırı 4 bin 500 lirayı, yoksulluk sınırı 15 bin lirayı geçti. Benzine ve mazota 1,5 lira zam geldi, litre fiyatları 17 lira oldu. Gramajı 240'tan 210'a düşürülen ekmeğin fiyatı 3 lira oldu. Bu zamma, Ukrayna savaşı nedeniyle artan buğday fiyatlarının etkisi henüz dâhil değil.

Elektrik, gaz, su ve telefon faturaları toplamı ortalama bin lirayı geçmiş durumda. Gıda ulaşım, kira, sağlık, eğitim gibi zorunlu harcamalarla birlikte 4 kişilik bir hanenin geçinmek için minimum ihtiyacı 10 bin lirayı bulmuş durumda.

İş bulabilen insanlar en fazla asgari ücretle çalışabiliyor. Pek çok fabrikada işçiler asgari ücrete birkaç yüz lira zam ekleyebilmek için günler süren direnişler yapıyorlar. Toplu sözleşme imzalanan işyerlerinde ek zam için işçiler bastırıyor.

Türkiye'de hanelerin ortalama geliri 5 bin lira seviyesinde. 10 bin liralık ihtiyacı 5 bin lira ile karşılamak mümkün olmadığı için insanlar büyük ölçüde bankalardan kredi almak zorunda kalıyorlar. Her bir hanenin ortalama 30 bin lira bankalara borcu var.

Bütün bunların üzerine şimdi bir de Ukrayna'da yaşanan savaşın olumsuz etkileri biniyor. Ukrayna işgalinin fiyatlar üstündeki asıl etkisi Mart ayından itibaren görülecek.

Ukrayna'nın işgali ekonomik krizi derinleştiriyor

Türkiye ekonomisinin sorunları, Rusya'nın Ukrayna'yı işgaliyle birlikte daha da çoğaldı. AKP salgından sonra şimdi de Ukrayna Krizi'ne hazırlıksız yakalandı. Merkez Bankası'nın kasasında 60 milyar dolar eksik var, 171 milyar dolar kısa vadeli borç var, enflasyon yüzde 100'leri geçti, işsizlik yüzde 25'lerde.

Böyle bir ekonomik tabloda AKP yönetiminin dövizi ve dolayısıyla enflasyonu tutması imkânsız. Yüksek enflasyon, düşük ücretler sarmalı halkın sefaletini daha da artıracak.

İşgalle birlikte petrol ve doğal gaz fiyatları uçmaya başladı. Petrol 100 doları aştı. Bu durum Türkiye'de zaten büyük bir problem olan enerji faturalarının tutarını daha da artıracak. Spot piyasalarda savaş nedeniyle doğal gazın gelen yüzde 30 zam, kısa sürede gaz ve elektrik faturalarımıza yansıtacak.

Hükümetten acil taleplerimiz:

Yoksulluk, açlık kaderimiz değil, krizin faturasını patronlara ödetmek için taleplerimiz şunlar:

- Askeri harcamaları, lüks harcamaları, israfı kesin.
- Tüm gelirini yoksullara aktarmak üzere zenginleri vergilendirin.
- Parasız sağlık, parasız eğitim, parasız barınma sağ-layın.
- Temel gıda ürünlerinin ucuzla temini için destek verin.
- Yoksulların elektrik, su, gaz ve kira giderlerine destek olun.
- Tüm ücretleri her ay enflasyon oranında artırın.

İşçi sınıfı olarak bu gidişata dur diyelim

Sendikalar, işçi örgütleri, işçi platformları olarak bir araya gelelim, açlığa, yoksulluğa, evsizliğe karşı mitingler, gösteriler düzenleyelim.

Ücretlerin yükseltilmesi, sendikal hakların eksiksiz tanınması, evsizlere ev bulunması, açların karnının doyurulması için mücadele edelim. Emek Platformu benzeri ortak örgütlenmeler kuralım. Çünkü birleşen işçiler yenilmez.

ELEKTRİKTE SOYGUNA MAKYAJ

Toplumun büyük tepkisini çeken elektrik faturası zammında hükümet geri adım atmaya devam ediyor. 2022 yılı başından itibaren elektrik zamlanmış ve faturalarda kademeli tarifeye geçilmişti. Buna göre, aylık 150 kilovatsaate kadar kullanım yüzde 50 zamlandı, 1,4 liraya çıkarıldı. Üstü ise yüzde 127 zamlı tarifeden hesaplanmaya başlandı, 2,1 lira oldu.

Ocak sonu zamlı faturalar geldiğinde yükselen tepkiye karşı hükümet şubattan itibaren 150 kilovatsaatlık sınırı 210'a yükseltti. Böylece faturalarda ortalama yüzde 8 indirim oldu.

Ancak tepkiler devam etti. Şubat ayında halkın en çok tepki gösterdiği konu elektrikteki zamlar oldu. Bunun üzerine hükümet önce elektrik şirketlerine indirim için başvurdu, ama olumlu yanıt alamadı. Son olarak KDV'de ve düşük tarife kademesinde değişiklik yaptı.

Son yapılan düzenleme ile konutlarda ve tarımsal sulamada kullanılan elektriğin KDV'si yüzde 18'den yüzde 8'e düşürüldü. Ayrıca konutlardaki düşük tarife sınırı da aylık 240 kilovat saate yükseltildi. Böylece 300 kilovatsaatlık ortalama hane tüketiminde yüzde 12 indirim sağlanmış oldu.

Bu indirimler sonucu hükümet yaptığı yüzde 100'ün üzerindeki zammı, ancak yüzde 80'e indirmiş oldu. Geçen yıl kilovat Saat'i 0,9 lira olan elektriğin son düzenlemelerden sonra kilovat Saat'i 1,6 lira oldu. Ortalama her hane kış döneminde 400 kilovatsaat elektrik tükettiğine göre, elektrik faturaları 600 lira civarında gelmeye devam edecek. Elektrik günümüzde insanların en temel ihtiyaç maddelerinden biri. En az 250 kilovatsaat elektrik konutlara ücretsiz verilmelidir.

BARIŞTAN YANA
Yıldız Önen

SEYRELTME...

Her konuda harika önerilere sahip olan iktidar, göçmen konusunda da benzersiz bir öneriyi hayata geçirmeye başladı. Uygulamanın adı, "Mekânsal Yoğunlaşma ile Mücadele."

Bu politikanın amacı gettolaşmayı önlemek ve göçmenlerin yoğun olarak buluştuğu suçun önlenmesi. Oysa bizzat Süleyman Soylu, 2018 ve 2019 yıllarında ve sonrasında Suriyelilerin katıldığı suç oranının abartıldığı gibi olmadığını açıklamıştı. 2018'de Türkiye'deki Suriyelilerin adli vakalara karışma oranını yüzde 1,5 olarak açıkladı. 2019 yılında ise İçişleri Bakanı "Ortalama bir Suriyelinin suç karışma oranı, Türk vatandaşlarımızın yarısından daha az olmasına rağmen bu insanları suç makinesi gibi göstermeye çalışan, bununla ilgili provokatif yayınlar ortaya koyan merkezler var. Bunu defalarca gördük" demişti.

Ayrıca biliyoruz ki Suriyelilerin karışıklıkları suç denilen kavgaların büyük kısmı kendi aralarındaki tartışmalardan kaynaklanmaktadır. Buna rağmen, dev bir ırkçı yalan makinesi büyük bir gürültü çıkartarak, Türkiye'de suç işleyenlerin göçmenler, özellikle Suriyeliler olduğunun propagandasını yapmaya başladı.

Suriyelilerin hastanede sıra beklemediği, çalışma izni alıp istediği yerde çalıştığı, elektrik, su, doğal gaz parası ödemediği, Suriyelilerin devletten maaş aldığı gibi sayısız yalan, sırayla gündeme getiriliyor. Bunlar arasında, Suriyelilerin suç patlamasına neden olduğu yönündeki iddialar, politik bir linç iklimi oluşturmak isteyenlerin sistematik bir şekilde gündeme getirdiği yalanlardır.

İktidar, anketlerde giderek önemli bir sorun olarak görüldüğü açıklanan göçmen meselesinde ırkçıların basıncı altında utanç verici politikalara imza atıyor. Altındağ seyreltme politikasının ilk uygulandığı bölge, şimdiden binlerce insan bu bölgeden gettolaşmayı önleme bahanesiyle uzaklaştırılıyor.

İrkçı kampanyada sözcülüğü kimseye bırakmayan Ümit Özdağ, İçişleri Bakanlığının verilerinin yanlış olduğunu şöyle dile getirmişti: "80 milyon Türk'ün işlemiş olduğu suç kadar Türkiye'de kaçaklar ve sığınmacılar suç işliyor." Bu, her şeyiyle, insanların, kameraların gözünün içine baka baka söylenen bir yalan.

İktidarı, göçmenleri düşmanlaştırarak köşeye sıkıştırmayı amaçlayan bir politika. Seyreltme adı verilen ve ürkütücü çağrışımları olan politika ne gettolaşmayı önleyebilir ne de suç sorununu. Suçun temelinde gettolaşmak değil, yoksulluk, dışlanmışlık, sözünü duyurmamak, geçinememek, haklarının tanınmaması, bir arada yaşamın demokratik asgari şartlarının sağlanmaması, ucuz emek sömürsü ve sürekli şiddet göreceğine dair bir kaygı gibi öğeler yatar. İrkçılık, dışlanmışlık insanları savaştan kaçıp geldikleri ülkelerde bir arada yaşamaya zorlar. İş cinayetlerine, kadın cinayetlerine, hayvanlara saldırılara, tecavüzlere, mala çökme oranlarına, sağlıkçılara uygulanan şiddet ve dolandırıcı sayısına baktığımızda, seyreltilmesi gerekenlerin göçmenler olmadığı çok açık.

Sayısının azaltılması gerekenler, sesinin çıkması yasaklanması gerekenler nefret söylemini günlük politikanın dili haline getiren ırkçılardır. "Göçmen sorununu" çözenin yolu, göçmenleri sorun olarak gören, sorun haline getiren yaklaşım sahipleri ve iktidar uygulamalarıdır.

"BASKILAR BİZİ ASLA YILDIRMAYACAK"

Sosyalist işçi olarak son üç ayda artan işçi direnişlerinde yer alan işçilerle ve sağlık sektöründe yaşanan haksızlıklara karşı mücadele eden bir aile hekimiyle mücadelelerin arka planını konuştuk.

FARPLAS'DAN DİRENİŞÇİ İŞÇİ FURKAN SAĞLAM

ZAFER DİRENEN İŞÇİLERİN OLACAK

Farplas işçileri olarak bize dayatılan "asgari ücret" adı altında modern kölelik şartlarına baş kaldırdık. Yıllardır çalıştığımız Farplas fabrikasında baskı ve insanlık dışı muamelelerden oluşan çalışma koşullarına karşı bireysel olarak bir kazanım elde edemedik. Birlikte güçlü olacağımızı, ancak örgütlenirsek başaracağımızı biliyorduk. Maaş, sosyal hakların insanca yaşanılacak koşullarda olması ve çalışma koşullarımızın iyileştirilmesi için örgütlendik. DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası, Limter-İş Sendikası ve Lastik-İş Sendikası'nda örgütlendik. Üretimden gelen gücümüzü kullanarak, üretimi durdurduk. Farplas fabrikasındaki sömürü düzenine başkaldırdık, işverenin korkulu rüyası olduk.

"Taleplerimizi haykırdık"

Taleplerimizi sloganlarla haykırdık, sendikacı olarak çalışmak istedik. İşveren, sendikacı olmamızı engellemek için

Farplas çatısı altında alt şirketler kurarak bizi bölmeye çalıştı. Bütün girişimlerini boşa çıkarttık. Alt şirketlerde üyelikler yaparak, Çalışma Bakanlığı'ndan yetki almaya başardık. Tüm bu çalışmalarımızı işverenin, baskı, mobing ve tehditlerine rağmen yürüttük.

"İşveren panikledi"

Çalışma Bakanlığı'ndan yetki belgesi ulaştığında panikleyen işveren, elektrik ve doğal gaz kesintisini bahane ederek, bizi idari izne çıkardı. İzinliken çıkışlarımız verildi. Otellere arkadaşlarımız çağrıldı, evlere çıkış tebligatlarımız gönderildi. Üretimi durdurduğumuz için 20 bin lira tazminat davası açtılar. Çıkışlarımız Kod 25'ten verildiği için kıdem ve işsizlik maaşı gibi tüm yasal haklarımız gasp edildi.

"Üretimi durdurduk"

Farplas işçileri olarak işverenin haksız ve hukuksuz bir şekilde işten atmalarına karşı, sendikacı haklarımızın tanınması için direniş başlattık. 30 Ocak'ta gece vardiyasında T1 fabrikasına geldik, üretimi durdurduk. İşten atılan arkadaşlarımızın geri alınması ve sendika haklarımızın tanınması taleplerimizi sloganlarla dile getirdik. Direnişte olan 150 işçinin karşısında patronlar ve kapitalist düzeni koruyan yüzlerce polis bulduk. Polisin saldırısını esnasında aramızda direnen kadın, hamile ve engelli arkadaşlarımızı korumak için çatıya çıktık ve kendimizi kilitledik. Polis tehditlerine, baskılarına rağmen direnişi-

miz sabaha kadar sürdü. Farplas işçileri olarak geceyi aydınlığa çıkardık. Biz çatıya çıktık ama orası çatı değil, patronların, kapitalist sömürücülerin tepesine bindiğimizi yerdik.

"Baskılar bizi asla yıldırmayacak"

Sabaha doğru polis müdahalesi oldu. Resmen kapitalistlerin işçilere açtığı bir savaş niteliğinde coplarla, biber gazı, gaz bombası ve plastik mermilerle bize saldırdılar. Direndik, 30 metre çatıdan kendimizi aşağı bıraktık. Polis müdahalesi çok sertti. Bir arkadaşımızın ayağı kırıldı, bir arkadaşımızın burnu dişleri kırıldı. Ağza alınmayacak küfür ve hakaretlerle göz altı yapıldık. Emniyete götürüldük. Bir kısım arkadaşımız nezarete tutuldu. İfademiz alındı. Serbest bırakıldık. Farplas'ta direnen işçiler bunu unutmuyacak, mutlaka hesabını soracağız. Direnişimizi daha da büyütüp daha güçlü inançlı sürdürüyoruz. Kapı önü eylemimiz sürüyor. Karşımızda polis ve tomalar var. Bizden ne kadar çok korktuklarının bir kanıtı bu. Sendikacı haklarımızın tanınmasını ve atılan arkadaşlarımızın işe iadesini istiyoruz.

İşveren işçinin özgür iradesiyle seçtiği sendikayı tanımayıp, halen çalışmakta olan arkadaşlarımızı baskı ve mobing ile Türk Metal Sendikasına üye yapmaya çalışıyor. Biz başımıza ikinci bir patron istemiyoruz ve bu girişimleri de içerde çalışan arkadaşlarımızın mücadelesi ve dışardaki direnişimizle boşa çıkartacağız. Yüzlerce işçi bir avuç patrona teslim olmayacağız. Zafer direnen işçilerin olacak. Baskılar bizi asla yıldırmayacak.

KADIKÖY BELEDİYESİ İŞÇİSİ HAKAN DİNÇ

Biz Kadıköy Belediyesi'nde çalışan DİSK/Genel-İş sendikasında örgütlü işçi temsilcileriyiz. Sendikamızın imza attığı yüzde 8'lik artışlı ücretlerimizin yüzde 114 enflasyon karşısındaki erimesi karşısında ek protokol talep ettik.

Genel-İş sendikası bir sonraki toplu iş sözleşmesi sürecine kadar beklememizi söyledi. DİSK'in 16 Şubat'ta Kadıköy İskele Meydanı'nda düzenlediği eylemde ek protokol talebimizi alana taşıdık. Bize bir sonraki TİS'e kadar dışımızı sıkılamamızı söyleyen sendikamızı ve bu haklı talebimizi görmezden gelen DİSK'i eleştirdiğimiz için 18 Şubat günü bir WhatsApp mesajıyla, hiçbir gerekçe gösterilmeden işyeri temsilciliği görevimizden alındık. Hâlâ hiçbir açıklama yapılmamakla birlikte dokuz işyeri temsilcisi arkadaşımızın yanı sıra eyleme katılan 16 işçi hakkında da disiplin soruşturması açılacağı ve sendikadan ihraçlar yapılacağı söyleniyor. Bu, işçinin iradesini gasp etmekten, tabanın taleplerine kulak tıkamaktan başka bir şey değildir.

Eleştiriye tahammülsüzlük, muhalif sesleri susturmak, düşmanlaştırmak, tepeden inme bir şekilde tasfiye etmek iktidarın yöntemidir. Kendine "sol, sosyalist" diyen bir örgüt için ise utanç vesikasıdır. Biz birbirine yoldaşlık bağıyla bağlı, ücretlerin iyileştirilmesiyle yetinmeyip sendika içi demokrasi ve toplumsal cinsiyet eşitliği için çaba gösteren işçi temsilcileriyiz. Yaklaşan TİS öncesi yapacak çok işimiz var, bu nedenle bir an önce görevlerimize iade edilmek istiyoruz.

AİLE HEKİMİ DR. AYFER

Öncelikli talebim toplum sağlığının korunması için aile hekimliği sisteminin güçlendirilmesi. Bunun dışında Covid-19 meslek hastalığı sayılmalıdır. Sağlıkta caydırıcı bir şiddet yasası çıkartılmalıdır. Sağlık çalışanlarının ücretlerinde en az yüzde 150'lik bir iyileştirme yapılmalıdır, aksi takdirde yurt dışına göç engellenemiyor.

Biz uzun yıllardır hakkımızda bir yönetmelik bekliyorduk. 30 Haziran 2021'de Aile Hekimliği Sözleşme ve Ödeme Yönetmeliği çıkarıldı. Ancak bu, 'ceza' yönetmeliği oldu. Aile hekimleri iki yıllık sözleşme döneminde, mazeretli bile olsa beş kez nöbete gitmezse sözleşmesi feshedilecek. Ayrıca aile hekimlerinin sözleşmelerinin uzatılıp uzatılmayacağına il sağlık müdürlüğünün kurduğu komisyonlarca karar verilecek.

Bu uygulama, kötü niyetli yöneticilerin elinde mobbinge yol açıyor. Devletin aile sağlık merkezlerine yaptığı cari gider ödemeleri enflasyonun altında ezildi. Bu yüzden aile sağlık merkezlerinde yardımcı personel olarak çalışan 15-20 bin kişi işsiz kalabilir.

Sağlıkta etkin bir şiddet yasası çıkarılmalıdır. Her gün aile sağlığı merkezleri ve Türkiye'nin dört bir yanından şiddet haberleri geliyor. Saldırganlara mevcut yasa maddeleriyle hiçbir şey yapılamıyor. Ya serbest bırakılıyorlar ya da belli bir süre sonra çok az ceza alıyorlar. Sağlık Bakanlığı bu şikâyetleri duymuyor. Bu yüzden grev kararı aldık.

SAVAŞI DURDURUN

EMPERYALİSTLER ARASINDAKİ ÇEKİŞMELER YIKIM, SAVAŞ VE YOKSULLUK GETİRİR

VOLKAN AKYILDIRIM

Savaş öyle berbat bir şeydir ki emperyalistler arasındaki çekişmeler ve savaşların mağduru her zaman, hangi tarafta yaşıyor olursa olsun işçilerdir. Ukrayna'da savaşı hazırlayan ve kıskırtanlar, dünyanın birçok ülkesinde kan ve gözyaşı akıtan emperyalist devletlerden başkası değil.

ABD'nin başını çektiği NATO, Doğu Avrupa'da yeni üsler kurdu. Silah ve asker yığınağı yaptı. Bu adımlar, Rusya için arayıp da bulamadığı fırsatı yarattı. Rusya, öte yandan da özellikle Suriye'de ve Libya'da askeri hegemonyasını kurarak ABD ile rekabetini şiddetlendiriyordu.

ABD tartışmasız dünyanın en büyük askeri ve ekonomik gücü. Emperyalist politikalarla dünyayı kontrol etmek istiyor. Washington'ın yaptırımlarla vurduğu Rusya, 20. yüzyılda olduğu gibi bir süper güç sayılmaz fakat dünyanın en tehlikeli emperyalist devletlerinden biri olduğuna da hiç kuşku yok. Üstelik Rus İmparatorluğu'nu diriltmek isteyen bir aşını sağcı tarafından yönetiliyor.

Biri Afganistan ve Irak işgallerinden, diğeri Suriye işgalinden ve eski Sovyet cumhuriyetlerindeki ayaklanmaları bastırmaktan gelen iki emperyalist devletin rekabeti, Ukrayna'yı bir savaş alanı haline getirdi.

NATO üyesi devletlerin Ukrayna'ya silah yağması ve Putin'in nükleer silah kullanma tehdidiyle birlikte Soğuk Savaş havası tüm dünyaya yayıldı.

Soğuk savaş dönemi

20. yüzyılda gerçekleşen iki dünya savaşı, emperyalist devletlerin dünya pazarını, kaynaklarını ve ticaret yollarını paylaşmak uğruna çıkardığı savaşlardı. Bu savaşlarda, emperyalist devletlerin rekabetinden dolayı milyonlarca kişi öldü.

II. Dünya Savaşı'nın ardından dünyaya barışın geldiği iddia edilse de savaşın galipleri ABD ile SSCB arasındaki rekabet Soğuk Savaş denilen dönem başlattı.

1947-1991 yılları arasında yaşanan Soğuk Savaş, ABD ve Rusya'nın nükleer silahlarla restleşmesine, milyonlarca insanın nükleer savaş tehdidi altında korkuyla yaşamasına sebep oldu. Birbirine saldıramayan iki emperyalist blok, çevre ülkelerde (Asya, Güney Amerika, Orta Doğu, Afrika) çeşitli gerilimleri kıskırtıp büyütürken, savaşa dönüştürerek karşı karşıya geldi.

1991 sonrası emperyalizm

O bloklardan biri olan Stalinist Rusya ve Doğu Bloku ekonomik rekabete dayanamayarak çöktü. 1991'de Soğuk Savaş biterken, iki emperyalist bloğa bölünmüş dünya sistemi de yerini çok kutupluluğa bıraktı. Bu yeni dönem insanlığın barışa ulaşacağına dair iyimser mesajlarla başlasa da bu kez Doğu Avrupa'da ve Orta Doğu'da yaşanan kanlı savaşlara, işgallere tanık olduk.

2008 küresel finans krizi sonrası dünyanın iki süper gücü

Savaş karşıtı gösteri, Tayvan.

ABD ve Çin arasında süregiden askeri rekabet iyice tırmandı. Azalan kâr oranları ve kaynaklar, Batı emperyalizmini kendi içinde de bölüp rekabete itti. Zayıflamış Rusya ise Putin'in demir yumrukları rejimiyle birlikte bu rekabetin taraflarından birine dönüştü.

Emperyalizme karşı mücadele

Bugün dünyayı Soğuk Savaş dönemi havasına sokanlar, on yıllardır çıkardıkları savaşlarla yıkım ve yoksulluk getiren emperyalist devletlerin ta kendileridir.

NATO'YA HAYIR

NATO yani Kuzey Atlantik Antlaşması Örgütü, ABD tarafından, Rusya ve Doğu Blokuna karşı 1949'da kuruldu. Türkiye'yi yönetenler Batı ittifakının bir parçası olarak NATO'ya hemen katılmak isteseler de başvuruları iki yıl beklendi. Türkiye'nin NATO üyeliği, Kore'ye asker göndermesinin ardından onaylandı.

O günden bugüne Türkiye'yi yönetenler her zaman NATO'dan yana taraf oldu, Türkiye ordusu NATO'nun bir parçası olarak hareket etti.

NATO'nun Türkiye'ye sunduğu şeylerse İncirlik Üssü'ne gizlenmiş nükleer bombalar, darbelere verilen destek ve kontrgerilla örgütlenmesinden ibaretti.

Erdoğan yönetimi bir dönemdir ABD ve Avrupa Birliği ile kavgalı olsa da "dünya beşten büyüktür" gibi çıkışlar yapmış olsa da tıpkı kendisinden önceki iktidarlar gibi NATO'cudur.

Sosyalistler Türkiye'nin NATO üyeliğinden çıkması için mücadele ediyor. İncirlik Üssü'ndeki silahların kaldırılmasını istiyor. Daha fazla kan dökülmemesi için NATO'ya 'dur' demeliyiz.

Emperyalist politikalar dediğimizde bizzat kapitalizmden bahsediyor oluru. Bu yüzden emperyalizme karşı mücadele, kapitalizme karşı mücadeleden ayrılmaz. Savaşların ve işgallerin son bulması, dünyada kalıcı barışın sağlanmasının yolu, işçilerin bu emperyalist politikalara karşı yürüteceği mücadeleden geçiyor.

RUSYA İLE ASKERİ VE NÜKLEER İŞ BİRLİĞİNE SON

Erdoğan yönetimi Ukrayna'yı destekliyor görünse de aslında kendisi Putin'in sayılı "dostlarından" biri.

İki yıl önce İdlib'de Rus savaş uçaklarının bombardımanı sonucu 34 askerin öldürülmesine ses çıkartmadığını unutmayalım.

Moskova ve Ankara, bugün Suriye'de asker barındıran yönetimlere sahip. Kimi zamanlarda çıkarları çatışsa da birbirlerinin varlıklarından memnun görünüyorlar.

ABD ve Rusya arasındaki rekabetten faydalanmak isteyen Ankara halinden memnun, bu rekabet sayesinde sınır ötesi hareketlerine devam ediyor. Moskova ise daha da memnun. Rus savaş uçağının düşürülmesinin ardından Türkiye ile nükleer reaktör anlaşmasını katlayıp cebine koydu ve 5 milyar dolara iki tane S-400 hava savunma sistemi sattı.

Bu musibetlerin parası cebimizden alınan vergilerle karşılandı. Rus emperyalizmi ile kurulan ittifak ise emekçilere hiçbir şey kazandırmadı.

Erdoğan dostu Putin, Suriye'de taş üstünde taş bırakmadığı gibi şimdi de Ukrayna'ya saldırıyor.

İşçilerin istediği, -Ukraynalı işçilere destek için - Rusya ile askeri ve nükleer işbirliğine hemen son verilmesidir.

SAVAŞI DURDURUN

SAVAŞA, İŞGALE VE EMPERYALİZME KARŞI MÜCADELEYE

VOLKAN AKYILDIRIM

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Avrupa'daki en tehlikeli savaş yeniden alevlendi. Rus ordusu, Putin'in emriyle, komşusu ve eski sömürgesi Ukrayna'ya saldırdı, işgal etti.

24 Ocak 2022 sabahı Rus ordusunun roketleri ve savaş uçakları Ukrayna'daki çok sayıda askeri tesisi ve sınıf muhafaza birliklerini vurdu. Rus askerleri Ukrayna'ya kuzey, güney ve doğudan girdi.

Çok sayıda tank ve zırhlı araçla gerçekleşen bu işgal, anlaşılmazlığın yaşandığı Doğu Ukrayna ile sınırlı kalmadı. Ukrayna'nın şehirlerine de hava saldırıları yapıyor. Putin ülkenin askeri alt yapısını çökerterek mukavemeti zayıflatmak istiyor. Kamu binaları füzelerle vurulurken hastaneler ve sivil konutları da bu saldırılardan nasibini aldı.

Aralarında bebeklerin ve çocukların bulunduğu siviller öldürülüyor.

3 milyon kişinin yaşadığı Ukrayna'nın başkenti Kiev, Rus ordusu tarafından kuşatılmış durumda.

Günler sonra Belarus'ta masaya oturan Rusya ve Ukrayna heyetlerinin görüşmesinden hiçbir sonuç çıkmadı.

Putin'in amacı

Savaş başlatmadan önce ekranlara çıkan Putin, Doğu Ukrayna'daki Rus azınlığın bir soykırımla karşı karşıya olduğunu söyleyerek, Donetsk ve Luhans halkını neo-nazilerden kurtaracağını iddia etti.

Ukrayna'nın bir yarınması olan Kırım, 2014'te Rusya tarafından ilhak edilmişti. Donetsk ve Luhans'ta Rusya yanlıları kendi bağımsızlıklarını ilan etti ve Ukrayna'da savaş başlamış oldu.

Onlarca yıldır milliyetçi sağcı hükümetler tarafından yönetilen Avrupa'nın en yoksul ülkesinde yaşanan bu savaşta Ukrayna'nın en büyük hatası, savaş ve milliyetçi kindarlık. Bu milliyetçi kindarlık, Putin'in hayalini kurduğu hareket alanını yarattı.

Donetsk ve Luhans'ın bağımsızlığını tanıdığını söyleyen Putin, Ukrayna savaşını en üst seviyeye çıkarmış durumda. Başlangıçta ileri sürdüğü gerekçeler yalan olmasına rağmen ülkenin tümünü işgal etmeye kalkıştı.

Putin, Çarlık Rusya'sını yeniden diriltmek istiyor, Stalin dönemini övüyor. Rusya her iki dönemde de Rus olmayan halkların hapishanesiydi. Anadilleri yasaklanan Ukraynalılar bu hapishanede baskı altında yaşayan halklardan bi-

riydi. SSCB dağılırken, Ukrayna 1991'de bağımsızlığını ilan etti ve bundan 31 yıl sonra da Putin rejimi tarafından işgal edildi.

Bu savaş, Ukrayna ile sınırlı olmayan bir muhtevaya sahip. Kızıl Ordu işgalleriyle Stalinist rejimlerin kurulduğu Doğu Avrupa ülkelerinin bugün neredeyse tamamı NATO üyesi ve ülkelerinde üslerini ve ABD askerlerini barındırıyor. Avrupa Birliği ile Rusya sınırlarında NATO üyesi olmayan ülkeler Ukrayna, Moldova ve Belarus.

Belarus diktatörü Lukaşenko, Putin'in biricik dostu. Ukrayna 2020'de üyelik başvurusunda bulundu, fakat kabul görmedi. Putin, NATO'nun ablukasına da yanıt vermek istiyor. Avrupa'ya gözdağı vermek için NATO üyesi olmayan Finlandiya ve İsveç'i de savaşla tehdit etti.

Ukrayna'ya, orada yaşayan Rus azınlığı "kurtarmak" için girdiğini söyledi. Fakat işgalin üçüncü gününde Ukraynalı generallere "darbe" yapın çağrısında bulundu. Putin sadece savaşmıyor, komşu devletin yüzde 74 oyla seçilmiş meşru hükümetini de devirmek istiyor. Böylece kendi kontrolündeki devletlere gözdağı verip, hepsinin kendilerine bağlılığını garantilemeye çalışıyor. Bunun için de Ukrayna'da kendine boyun eğmiş bir yönetimi işin başına geçirmek için darbe çağrısı yapıyor.

ABD ve Rus emperyalizmlerinin birçok ortak özelliği var. Bu savaş, eşitsiz güçlerin savaşıdır. Ukrayna tepeden tırnağa silahlanmış bir devlet olsa da karşısındaki ordunun gücüyle yarışabilecek durumda değil, üstelik karşılaştığı bu ordunun sahibi de kendisinden kat be kat güçlü bir devlet.

Putin antifaşist söylemlerle kendi halkını ve dünya solunu kandırmaya çalışsa da bu savaş Vietnam'da, Irak'ta, Suriye'de yaşananlar gibi emperyalist bir savaştır.

ABD ve NATO'nun hazırlayıcı rolü

Pek çok kişi Batılı emperyalist devletleri iki yüzlü olmakla, Ukrayna halkını kurtarmamakla eleştiriyor.

Doğu Avrupa'ya askeri yığınak yapan ve savaş öncesinden itibaren Rusya'yı ekonomik yaptırımlarla vuran ABD basit bir gerçeği dile getirdi: Asker gönderemeyiz, gönderirsek Üçüncü Dünya Savaşı çıkar.

Almanya'da sosyal demokratlar, yeşiller ve liberallerin oluşturduğu "ilerici" hükümet ise Ukrayna'ya silah yığınağı yapmaya başladı ve onu diğer devletler izledi. Zaten silahlı olan bir ülke, bir silah deposuna çevrildi. Batı emperyalizmi, ülkesini savunan Zelensky'i alkışlarken, bizzat kışkırttığı ve hazırlayıcısı olduğu bu savaşın uzun sürmesini de garantile-

meye çalışıyor. Savaşın bedelini de elbette sadece Ukraynalılar ödeyecek.

Silah sevkiyatını, art arda ilan edilen ekonomik yaptırımlar izledi. ABD ve Avrupa Birliği, özellikle küresel finans sistemi yoluyla getirdiği bir dizi uygulama ve yasaklarla Rus ekonomisini kilit noktalardan vurup çökertmeye çalışıyor. Yaptırımlar listesine bakılırsa, Putin'in bu savaşı Rus ekonomisini toparlanamayacak ölçüde bozacak gibi görünüyor. Fakat Batı'nın yaptırımlarının faturası da maalesef sadece Rus işçileri ve halkına ödetilecek.

ABD emperyalizminin küresel hegemonya mücadelesi, Avrupa'da bir savaşa neden oldu. Ukrayna işgali ve nükleer tehditle birlikte Putin dünyadaki aşırı sağcı, milliyetçi, yayılmacı güçlere de cesaret verdi. Ukrayna'daki kanlı çatışmalar sürerken, birkaç yıl öncesine kadar kendi içinde bölünmüş olan NATO, yani Batı emperyalizminin savaş örgütü de ABD etrafında toparlanma şansı elde etti ve tarafsız devletler için bir adres haline geldi.

Savaşa karşı mücadele

Putin'in en büyük kozlarından biri, Rusya'da kurduğu baskı rejimidir. İçeride muhalefeti bastıran Putin kamu bütçesini kullanıp gösterişli askeri maceralara atlabiliyor. Ukrayna işgali, Rusya'da binlerce kişi tarafından eleştirildi, başkent Moskova'da savaş karşıtı gösteriler düzenlendi. Fakat bunlar henüz işçilerin de katıldığı kitlesel eylemlere dönüşebilmiş değil.

Rus devrimci sosyalistler, savaş karşıtı mücadelenin büyütülmesi ve işçilerin gündemine taşınması için mücadele ediyor.

Aralarında İstanbul, Ankara ve Muğla'nın da bulunduğu dünyanın pek çok şehrinde yaşayan Ukraynalı göçmenler ise savaşın ilk gününden itibaren sokaklardaydı. Fakat Doğu Avrupa dışında yapılan bu savaş karşıtı gösterilerin de tıpkı Rusya'daki gibi büyütülmeye ihtiyacı var.

Gösterilerin en büyükleri, bir zamanlar Stalinizmin işgali altında olan Doğu Avrupa ülkelerinde yaşandı. Gürcistan'dan Letonya'ya birçok ülkede kitlesel savaş ve işgal protestoları yapıldı, Ukrayna halkıyla dayanışma ilan edildi.

Putin'e karşı mücadele NATO'nun ellerine bırakılamaz. Kalıcı barış için her ikisi de yenilmelidir.

Ukrayna ve Rus işçileri savaşa karşı mücadelede belirleyici bir rol oynayabilir. Bizler de dünyanın geri kalanında olduğu gibi Türkiye'de savaşa, işgale ve emperyalizme karşı mücadeleyi büyütülmeliyiz.

SAVAŞI DURDURUN

UKRAYNALI GÖÇMENLERLE DAYANIŞMAYA!

Putin'in savaşı başlatmasını izleyen ilk haftada, çoğu kadın ve çocuk olan yarım milyon Ukraynalı, Polonya, Romanya ve Slovakya'ya sığındı.

44 milyondan fazla nüfusa sahip Ukrayna savaştan önce kötü ekonomik koşullardan dolayı çok sayıda kişi başka ülkelere göç etmişti.

Doğu Avrupa devletleri Ukrayna ile dayanıştığı için Ukraynalı göçmenler komşu ülkelere kabul ediliyor. Fakat sınırı onlarla birlikte geçmek isteyen Afrikalı göçmenler durduruluyor.

Putin, yarım milyon insanı ölüm korkusuyla kaçmak zorunda bıraktı. Uzmanlar, savaş sürdüğü takdirde Ukraynalı savaş göçmenlerinin sayısının 4 milyona ulaşabileceğini söylüyor.

Ukrayna'daki savaş bir kez daha gösterdi ki işçiler ve emekçiler için göçmenleri rakip ya da tehdit olarak görmek anlamsız olmasının yanı sıra çok büyük bir hatadır.

Suriye'de canını kurtarmak için göçe zorlananları "savaştan kaçmakla" suçlayan milliyetçilere ve ırkçılara karşı, Ukrayna'da savaştan kaçanların, metrolarda, sığınaklarda yatanların, siren ve füze sesleri altında ayakta kalmaya çalışanların sesini duyurmalıyız.

Sınırlar açılsın, göçmenlere özgürlük!

Savaş karşıtı gösteri, Slovenya.

Savaş karşıtı gösteri, Almanya.

LENİN'DEN VE EKİM DEVRİMİNDEN NEFRET ETMESİ BOŞUNA DEĞİL

SSCB döneminde komünist partisi üyesi ve KGB ajanı olan Putin, savaş konuşmasında 1917'deki işçi devriminin liderlerinden Vladimir Lenin'i, Rus olmayan halkları şımartmakla ve Çarlık Rusya'sında ezilen halkların bağımsızlık isteklerini - onun deyişiyle "milliyetçiler" - cesaretlendirmekle suçladı. Rus olmayan halkların ağır baskı altında tutulduğu Stalinist SSCB'yi övdü.

Putin'in bu düşmanlığına şaşmamak gerek. Tarihte zafere ulaşan ilk işçi devriminin hükümeti, Rus devrimci sosyalist Lenin'in formüle ettiği ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını uygulayarak, yüzlerce yıldır despot Çarlık rejimi altında yaşayan halkların kendi geleceklerine karar vermesinin önünü açtı.

Ukrayna kendi yolunu seçti ve bağımsız bir cumhuriyet kuruldu. Rus despotizminin ağır baskısı altındaki ülkede her zaman milliyetçi akımlar hâkim olsa da liderliğini anarşist Mahno'nun yaptığı güçler, 1918'de Batı emperyalizminin kuşatmasında ve Çar-

lık rejimine bağlı güçlerin başlattığı iç savaşta Kızıl Ordu ile birlikte mücadele etti.

Başta gönüllü işçilerden oluşan Kızıl Ordu, tek bir ülkeye devrimin dıştan ve içten kuşatılmasıyla birlikte düzenli orduya dönüşürken Mahno bunu kabul etmedi. Taraflar çatıştı, iki yıllık bir özgürleşme deneyiminin ardından yüzlerce yıllık anlaşmazlıkları çözmek için zaman kalmadı. Rusya'daki işçi devleti yozlaşırken Lenin'in hayatındaki son mücadelesi, büyük Rus şovenizminin partide belirmesi üzerine Stalin ve temsil ettiği milliyetçi Rus bürokrasisine karşı olmuştur.

Stalinist Putin, Lenin'e düşmandır. Çünkü Lenin halkların hapishanesini yıkan ve eşitlik getiren işçi devriminin liderlerindedir. Ulusal baskıya karşı tek eşitlikçi çözüm olan ezilen halkların kendi geleceklerini kendilerinin belirlemesi hakkı zorbalığa değil, iknaya dayalıdır.

GÖRÜŞ
Roni Margulies

ARI BOĞANLAR VE SİHA SATIŞLARI

Savaşın çok çeşitli etkilerinden bir tanesi de, bazı şeyleri kuşkuya yer bırakmayacak şekilde ortaya çıkarması.

Örneğin, Putin'in Birleşik Rusya partisinin milletvekili olan Vitali Valentinoviç Milonov hakkında savaş öncesinde hiç bilgim yoktu; ama artık çok net görüşlere sahibim.

(Birleşik Rusya partisi 2001'de iki milliyetçi/muhafazakâr partinin birleşmesiyle kurulmuş. Parlamentoda 2007'de beri çoğunluğa sahip. Temel özelliği Putin'in politikalarını destekleyen parti olması. Putin 2008-2012 arası parti başkanlığı yapmış. Şimdi resmî olarak başkan değil, ama gerçek liderin o olduğunu herkes biliyor.)

Savaşın üçüncü gününde BBC ile yaptığı söyleşide Valentinoviç Milonov Rusya'nın düzinelerce şehrinde savaşa karşı gösteri yapan on binlerce kişi hakkında "birkaç bin eşcinsel, lezbiyen, Troçkist ve solcu pislik" demiş.

Aynı gün, Türkiye'nin çok ünlü ve çok devrimci bir müzik grubu Moskova'da verdiği konserde şu mesajı okumuş:

"Donbass halkının ABD emperyalizmine, NATO'ya ve Ukrayna faşizmine karşı mücadelesini selamlıyor ve destekliyoruz."

Bu selam ve destek gönderilirken, "Ukrayna faşizmi" elinde molotov kokteylleri ve tabancalarla tanklara ve roketlere karşı direnmeye çalışıyor, çoluk çocuk metro istasyonlarında sağ kalmaya çabalıyordu; Rus halkının ise epey bir kısmı barış için yürüyor, imza atıyor ve tutuklanıyordu (ben bunları yazarken yaklaşık 4000 kişi tutuklanmıştı).

Savaşın berraklaştırdığı ikinci bir konu, memleketimizdeki bazı akademisyenlerin kalitesi.

Kaliteli olduğu zaten bilinen Deniz Ülke Arıboğan'ın kalitesini savaş kuşkuya yer bırakmayacak şekilde kanıtladı.

Şahit olmadıysanız, sahneyi hayal etmeye çalışın lütfen. Fox TV'de savaş tartışılıyor. Konunun uzmanı olarak Arıboğan davet edilmiş, konuşuyor.

Ukrayna'nın Rus uçağı düşürdüğüün söylenmesi üzerine Arıboğan heyecanlanıyor. Fiziksel duruşu ve ses tonu değişiyor, hafifçe Rambo'ya benzeyen bir ifadeyle, "Nasıl düşürdü, ona iyi bakmak lazım. Bizim İHA'larla düşürdülerse... Eğer Türkiye'nin ürettiği İHA'larla, SİHA'larla düşürdülerse, bunların satışları da çok farklı bir çerçevede değerlendirilebilir" diyor.

Sayın Cumhurbaşkanımızın sevgili damadı Selçuk Bayraktar'ın CEO olduğu Baykar şirketi Ukrayna'ya insansız silahlı hava araçları (SİHA) satıyor. Arıboğan'ı duyunca program sunucusu İsmail Küçükşey de çok heyecanlandı.

"Daha evvel Ruslar birkaç kere çok büyük zorluklar yaşamışlar bizim İHA'lar, SİHA'lar nedeniyle" dedi. Bunu derken bıyıklarını buruyor ve tam olarak becerememekle birlikte elinde sanki bir kılıç varmış gibi hareketler yapıyordu.

Savaş böyle bir şey işte. TV sunucusu, sözde akademisyen, SİHA pazarlayıcısı, müzik grubu, hepsini birbirine karıştırıyor

8 MART'TA KADINLAR SOKAKTA!

DİRENE DİRENE
KAZANIYORUZ!

SAVAŞA
IRKÇILIĞA
HOMOFOBİYE
CİNSİYETÇİLİĞE
TRANSFOBİYE
GÖÇMEN
DÜŞMANLARINA
AYRIMCILIĞA
KARŞI

ANTİKAPİTALİST KADINLAR

Yeni bir 8 Mart yeni tartışmalarla geliyor. Ama 8 Mart, kadın hareketinin ırkçılara, göçmen düşmanlarına, cinsiyetçilere, savaşa, ayrımcılığa karşı büyüyen mücadelesi, tüm sağcıları, otoriter liderleri köşeye sıkıştırıyor.

Kadınlar üzerindeki baskının ve şiddetinin her çeşidine karşı küresel bir direniş var. Sadece direniş değil, kazanımlar da küresel.

Şili

Şili'de gündeme gelen feminist anayasa hazırlığı yine kadın mücadelesinin bir kazanımı. 2019'da metro zamlarını protesto eden öğrenci eylemleri geniş kitlelerin katıldığı bir hükümet karşıtı gösteriye dönüştü. Sağlık, emekli maaşları, eğitim gibi pek çok konuda eşitlik ve adil erişim taleplerinin de olduğu gösterilerde, eşit haklar ve kamusal alana katılımı güvence altına alacak bir anayasa değişikliği özellikle kadınların ateşli bir şekilde savunduğu bir talepti. Protestoların sonucunda yapılan referandumda, tamamı halk tarafından seçilecek kurucu meclis tarafından yeni bir anayasa hazırlanmasına karar verildi. Bu anayasa aynı zamanda eşit sayıda kadın ve erkek tarafından yazılacak ilk anayasa olma özelliğini taşıyor. Bu anayasa ile sadece kadınlara değil, yerli topluluklara, LG-BTİ+'lara, siyasi alanlardan dışlanmış her azınlığa da ulaşması hedefleniyor.

Meksika, Arjantin, San Marino, İrlanda

Kürtaj hala dünyanın pek çok yerinde bir sorun ama kürtaj

hakkını yıllar süren mücadeleleri sonunda kazanmış kadınlar da var. Meksika Yüksek Mahkemesi, yüzlerce kadının yargılanıp hapis yatmasına sebep olan kürtaj yasağının anayasaya aykırı olduğuna hükmetti ve Coahuila eyaletinin kürtaj yaptırımlarının ceza kanunundan kaldırılmasını emretti. Tabii ki bu durum kadınların mücadelesi sonucunda kazanılmış bir haktır ve ülke genelinde kürtajın suç olmaktan çıkarılmasının da önünü açabilir.

Arjantin'de de kadınlar kongre sarayının önünde nöbet tutarak çıkacak kürtaj kararını beklemişler ve kürtaj yasağını büyük bir coşku ile karşılamışlardı. San Marino'da da referandum ile kürtaj yasal hale geldi. Kürtaj yaptırımı kadına 3 yıl, doktora ise 6 yıla kadar hapis cezası içeren kürtaj yasağı, referandumdan çıkan yüzde 77 oyla değiştirildi. Buna göre artık kadınlar 12 haftaya kadar gönüllü olarak kürtaj ile gebeliklerini sona erdirebiliyorlar, annede hayati tehlike ya da fetüste ciddi bir anomali olması sonucu 12 haftadan sonra da kürtaja izin verilebilecek. İrlanda'da da kürtaj yasağı yıllar süren kadın mücadelesinin bir sonucu olarak kaldırılmıştı.

Eşit ücret yasası

"Eşit Ücret Yasası" İtalya'da parlamentonun alt kanadından biri olan Temsilciler Meclisi'nde kabul edildi. Bu yasa ile iş dünyasında kadınlara erkeklerden daha az maaş ödenmesinin önüne geçilmesi hedefleniyor. Yasa "kadınların işgücüne katılımını" ve "şirketlerin kadınlarla erkeklere eşit maaş uygulamasını" teşvik etmek amacıyla hazırlandı. Eğer tasarı yasalarsa, 50'den fazla çalışanı olan şirketler için, personel raporu hazırlayarak "cinsiyet eşitliği sertifikası" almak zorun-

lu olacak ve raporun eksik ya da hatalı olması durumunda para cezası kesilecek. 50'den az çalışanı olan şirketleri teşvik etmek amacıyla, raporu gönüllü olarak hazırlayan şirketler teşviklerden faydalanabilecekler.

Aynı zamanda tüm dünyada kadın liderler yükselişi yaşanan bir yılı geride bıraktık. Almanya'da koalisyon hükümetinin yeni bakanlar kurulu 8 kadın ve 8 erkekten oluşurken, İzlanda meclisinde kadın temsiliyeti yüzde 48 oranında arttı, Arnavutluk'ta 17 üyeli yeni kabineye 12 kadın bakan seçildi. Estonya'da, Tanzanya'da, Kosova'da, Güney Pasifik ada ülkesi Samoa'da, Moldova'da, Tunus'ta, Karayip ada ülkesi Barbados'ta, İsveç'te ilk defa bir kadın lider başa geldi.

8 MART'IN ANLAMI

MELİKE

8 Mart, artık dünyanın dört bir yanındaki kadınların ortak taleplerini haykırdıkları bir gün haline geldi. İçinde yaşadıkları koşullar, karşılaştıkları sorunlar ülkeden ülkeye değişse de dünyanın her yerinde kadınlar eşit haklar, özgürlük ve şiddete karşı mücadele taleplerinde birleşiyorlar. Sloganlarımız, pankartlarımız ve danslarımız birbirinden ilham alırken mücadelemiz de birbirinden destek alıyor, birbirine destek veriyor. 8 Mart'ın anlamı, kadınlara dağıtılan güllerde, mağaza indirimlerinde ya da siyasetçilerin anneliği kutsayan, yurttaş kadınları öven milliyetçi söylemlerinde değil; kadınların cinsiyetçiliğe ve şiddete karşı bu ortak mücadelesinde.

Fotoğraf: Dilek Sarıgül / csgorselarsiv.org

Fotoğraf: Serra Akcan / csgorselarsiv.org.ipeg

SAVAŞA
IRKÇILIĞA
HOMOFOBİYE
CİNSİYETÇİLİĞE
TRANSFOBİYE
GÖÇMEN
DÜŞMANLARINA
AYRIMCILIĞA
KARŞI

8 MART'TA KADINLAR SOKAKTA! KADINLAR BİRLİKTE GÜÇLÜ!

DİLA AK

8 Mart, senede bir gün kadınlara çiçek vermek, hediye almak ya da 8 Mart indirimi ile satış arttırmak amacıyla var olan ve kutlanan bir gün olarak ortaya çıkmadı. 8 Mart'ın varlığını, kadın hareketinin bugüne kadar elde ettiği kazanımları kutlarken, henüz daha kazanılması gereken pek çok hak için de mücadele ateşini kuvvetlendirmek olarak özetleyebilirim. 8 Mart Kadınlar Günü'nün ortaya çıkışına dair birkaç farklı iddia var. Fakat değişmeyen tek şey kadın hareketi için ne kadar önemli bir noktada olduğu. Her yıl dünyanın pek çok farklı yerinde kadınlar sokakları doldurup birbirlerinden kuvvet alarak, taleplerindeki ısrarlılığı ve kararlılığı kanıtlıyorlar.

Adil bir dünya, eşit haklar

Kadınlar adil bir dünya ve eşit haklar talep ediyor. Kadın oldukları için erkeklere göre daha aşağıda bir yerde olmayı kabul etmiyorlar. Coğrafya ya da kültür değişse bile, yaşadıkları sorunlar küresel.

Pandemi ile başlayan, evlere daha çok kapanmak zorunda kaldığımız dönemde kadına şiddet arttı. Tüm bu süreç boyunca işten çıkarılmalar, çalışma gününün azaltılması, zamlar gibi olumsuz ekonomik gelişmeler yaşanıyor. Eğitimin uzaktan olduğu bu dönemde evden çalışma anlamında şanslı olan kadınlar, işlerinin yanı sıra çocuklarının eğitim hayatının ev içinde getirdiği sorumluluklar ve bunlara ek olarak ev işi sebebiyle psikolojik sorunlara da sebep oluyor. Evden çalışma imkanı olmayan ve çocuklarını birisine bırakma şansı olmayan kadınlar işlerinden çıkmak zorunda kalıyor. Tüm bu gelişmeler zaten çok da iyi bir durumda olmayan geniş kitlelerin, yani işçi sınıfının, ekonomik olarak daha zorlu bir sürece girmesine sebep oldu. Herhangi bir güvencesi olmadığını düşünen ve geleceklere için oldukça kaygılı olan bu insanların sarsılan ekonomileri, hane içindeki öfkenin ve şiddetin artmasına sebep oldu. Ayrıca kadına yönelik şiddetin cezasız kalması ve adaletsizlik bu şiddetin artmasına da neden oluyor.

Bu sistem eşitsizlik üretiyor

İstanbul Sözleşmesi'nden çıkılmasının ardından 6284 sayılı yasa ve 6. Yargı Paketi ile nafaka hakkına da saldırı başladı. Kürtaj meselesi pek çok ülkede hala bir sorun ve kadının hala

kendi bedeni üzerinde karar hakkının olmadığını kanıtıyor. Eşit işe eşitsiz ücret uygulaması da aynı şekilde pek çok ülkenin sorunu. Bütün bu yaşananlar, kadınların kazandıkları hakları nasıl her an kaybetme tehlikesi ile karşı karşıya kalabileceklerini gösteriyor ve bu da esas sorunun temel hakları kendi çıkarları doğrultusunda istediği gibi eğip büken bu içinde yaşadığımız eşitsiz ve adil olmayan sistem olduğunu kanıtıyor.

Rusya'nın Ukrayna'ya girmesi sonucu Ukraynalı kadınları savaş ganimeti olarak görerek, Ukraynalı kadınların gelmesi üzerine yapılan şakalar da kadına bakışın ve kadının nasıl konumlandırıldığının çirkin bir göstergesi.

Hareket büyüyor

Tüm bu yaşanan olumsuzluklara rağmen kadın mücadelesi güçlü bir şekilde hak talebine devam ediyor. İstanbul Sözleşmesi'nden çekilme sürecinde hem Türkiye'de hem Polonya'da kadınlar çok hızlı bir şekilde kararı protesto etmek için

organize olup, günlerce sokakları doldurmuştu. Kadına yönelik şiddette "bir kişi daha eksilmeyeceğiz" diyerek, davaların takipçisi olup, destek ve kampanyalarla hak ve eşitlik mücadelesini ilerletiyorlar.

Çevreye ve doğaya karşı saldırıların karşısında yine en ön saflarda durmaktan hiç çekinmiyorlar. Örneğin Türkiye'de Rize İkizdere'deki taş ocağına ve Muğla İkizköy'deki kömür ocağına karşı birleşen ve direniş gösteren kitlede yöre halkı kadınları en ön saflarda yer alıyordu. İkizdere'deki 21 kadın, SES Eşitlik ve Dayanışma Derneği tarafından "Yılın Kadını" ünvanına layık görülmüştü. Aynı şekilde, Kazdağları'nda yapılmak istenen altın işletmeciliğine karşı yürütülen direnişte yöre halkı kadınları en önlere yer almıştı.

Kadınların bir dizi kazanımı var. Tüm bu kazanımların gerçekleşmesine sebep olan kadın hareketini daha da yükseltmek ve dayanışmanın gücünü arttırmak için, bu yıl da 8 Mart Feminist Gece Yürüyüşü'nde yine alanları dolduracağız. Orada görüşmek üzere...

"8 MART'TA SAVAŞA HAYIR!"

ESRA

Tüm dünyanın gündeminin Rusya ve Ukrayna'dan gelen savaş haberleri olduğu bu günlerde, biliyoruz ki savaşın ve onun ürettiği bütün kısa ve uzun vade yıkımın altında ezilenler en çok kadınlar ve çocuklar. Bir taraftan yerinden edilen binlerce kişinin görüntüleri 21.yüzyılın utanç sahneleri olarak gözümüzün önündeyken, kadınlara yönelik cinsiyetçi şiddet dili de kendini utamazca ortaya koyuyor.

Her yıl 8 Mart'ta yüksek sesle haykırdığımız "Asla yalnız yürümeyeceksin" sözü, bu hiç bitmeyen savaş ve şiddet ortamında daha da önemli ve anlamlı. Kadınlar ve tüm savaş karşıtları birlikte güçlüyüz!

MAKUL SINIRIN DIŞINDA MÜCADELE ZİLAN

Kadınlar çok küçük yaşlardan itibaren uyumlu, fedakâr ve makul olmak zorunda yetiştirilirler. Böylesine sınırlı bir dünyanın içinde onlarca kadın, hayatının her alanında bir yer edinebilmek, özgür olabilmek için kimi zaman evlerde, kimi zaman üniversitelerde ya da işyerlerinde mücadele ederek makul olan çerçevenin sınırlarını kendileri çizmek ya da o sınırları yok etmek için mücadele ederler. Pek çok kadın başlangıçta mekân değişince eşitsizliğin, tacizin ya da şiddetin son bulacağı fikrine sıkı sıkıya bağlı olsa da bu pek mümkün olmaz. Evden uzaklaşıp üniversiteye giden kadınlar sadece kendilerine ait bir alan yaratabileceklerini düşünseler de öğrenci de olsa, akademisyen de olsa eşitsizlikten daima payını alır. Kadınların yönetim kadrolarında yer alamaması, doğum izinlerinin sorun yapılması, giyim tarzlarına karışılması, cinsiyetçi aşağılamalara maruz kalması neredeyse kaçınılmaz olur. İş hayatında ise değişen pek bir şey olmamakla birlikte bir kadının kurumsal hayatta varlığını sürdürebilmesi için egemen fikirlerle boyun eğmek, makul yani onlar gibi olmak zorunda kalır. Çoğu zaman erkeklerin yönetim kadrosunda yer alması için yalnızca erkek olmaları yeterli bir etkenken kadınlar için pek çok değişken işin içine girer. Giyim tarzları, yeterlilik düzeyleri ya da yalnızca kadın olmak bile bahane edilir. Eğer bir kadın bu yeterlilik barajını aşmak isterse bu kez devreye evli veya çocuğu olup olmadığı girer. Eğer çocuğu yoksa ya da hiç evlenmemişse hırslı olmakla, eğer çocuğu varsa nihai ve en kutsal görevi olan annelik sorumluluğunu yerine getirmemekle suçlanır.

Ancak bugün biliyoruz ki özgürlüğümüzü elde edebilmek için makul ve sevimli olmak zorunda değiliz. Eğer Trendyol işçileri, Migros işçileri makul ve makbul olanın dışına çıkmasalardı kazanamazlardı. Dolayısıyla hep birlikte makul sınırın dışına çıkarak mücadele etmeliyiz.

Fotoğraf: Serra Akcan / csgorselarsiv.org.jpeg

SAĞLIKTA YENİDEN G(Ö)REV ZAMANI

DR. ERSİN UZUN

Sağlık çalışanları salgının en ağır yükünü taşıırken haklarını alamıyor. Çabalarının karşılığını alamadığı gibi aşırı sağcı iklimden beslenen insanlar, hastalar, hasta yakınları doktorlara şiddet uyguluyor ve bu şiddet her gün artarak devam ediyor. Sağlık çalışanları geçtiğimiz yılın ortalarından beri mücadeleyi yükseltiyorlar. Sağlık Bakanlığı, sağlık çalışanlarının grevinden ve mücadelesinden ürkmüş görünüyor. 28 Şubat'ta yayınladığı genelge, sağlık çalışanlarının eylemlerini haklı buluyor ama artık daha fazla eylem yapmaya gerek olmadığını söylüyor. Bakanlık "görevini terk ederek veya başka suretle hukuka aykırı şekilde aksatması sonucunu doğuran her türlü davranışının disiplin mevzuatı hükümleri çerçevesinde değerlendirilmesi gerekmektedir." diyerek sağlık çalışanlarının eylemini engellemeye çalışıyor. Sosyalist İşçi olarak İzmir'den Doktor Ersin Uzun'la önümüzdeki dönemin eylemlerinin arka planını konuştuk.

"Sağlık da mücadele de ekip işidir"

Sağlık çalışanlarının sorunları günden güne büyüyor. Bakanlık sadece sözel olarak takdirlerini sunarken sorunları çözmek için adım atmıyor. Zaten eksik personelle sağlık hizmeti sunulmaktayken pandemi sürecine girildi. Pandeminin yükü de sağlık çalışanlarına yüklendi.

Salgın öldürüyor

Beş yüzden fazla sağlık çalışanı, covid sebebiyle vefat etti. Yük artarken koşullarda hiç bir düzelme olmaması sağlıkta büyük bir kaçışı başlattı. Dokuz binden fazla hekim bu sürede istifa etti, emekli oldu veya yurt dışına gitti. Benzer bir eğilim diğer sağlık çalışanlarında da güçleniyor. Personel sayısının azalması neticesinde yeni eleman almak yerine bakanlık iş yükünü arttırmayı tercih etti. 5 dakikada bir randevu sistemi uygulaması, aile hekimliklerine covidli hasta takibi, kronik hasta takibi gibi yeni uygulamalar getirildi. Eksik yapıldığında cezalandırma ile aile hekimlerinin ve çalışanlarının ücretlerinde kesinti yapılmaya başlandı. Hizmetin kalitesi düştükçe hasta memnuniyeti hızla azaldı ve sağlıkçılara yönelik şiddet artmaya başladı.

Bakanlık sağlık örgütlerini yok sayıyor

Tüm bu süreçte bakanlık hiçbir tedbir almadığı gibi TTB gibi kurumların randevu talebine de yaklaşık 1,5 yıldır cevap vermedi. Bunun üzerine geçtiğimiz Kasım ayından

bu yana sağlık çalışanları örgütleri birleşik eylemler yapmaya başladılar.

Taleplerimiz çok basit, anlaşılabilir ve makul talepler:

- Sağlıkçılara yönelik şiddet için etkin bir yasa çıkarılarak tedbirlerin artırılması,
- Başta covid gibi bulaşıcı hastalıkları kapsamak üzere sağlık çalışanlarına yönelik bir meslek hastalıkları yasasının çıkarılması,
- Bu ağır çalışma koşullarına uygun şekilde yıpranma payının verilmesi,
- 5 dakikada bire düşürülen hasta bakma süresinin yeniden makul bir hale getirilmesi,
- Aile hekimlerine uygulanmaya başlanan ceza yasasının kaldırılması,
- Yoksulluk sınırının altına düşen maaşların emekliliğe de yansıtılarak düzeltilmesi.

Taleplerimiz görüldüğü gibi net ve karşılanması mümkün olmayan aşırı istekleri içermiyor. Sağlık çalışanları açısından çok temel talepler bunlar.

Hekimler çok öfkeli

Sağlık çalışanları ve özel olarak hekimler oldukça öfkeli. Bakanlık bu taleplere kulaklarını tıkıyor. Bu süreçte

ları için sürekli eylem halindeydi.

Asgari ücretin tespiti sürecinde işçi sendikaları kamuoyu baskısını artırdılar ve hükümetin yüzde 50 zam yapmasını sağladılar. Bu zam oranı her ne kadar enflasyonda yaşanan gerçek kaybı karşılamasa da, sonraki süreçte işçi sınıfının ücret zammı talebinde önemli bir dayanak oldu.

Ocak ayının başından itibaren çorap fabrikalarında ilk direnişler başladı, pek çok fabrikada işçiler kazandı.

Metal işçilerinin toplu sözleşme sürecinin yüzde 27 zamlı bitmesi kısa bir yılınlık yaratırsa da, Çimsataş işçilerinin Metal toplu sözleşmesini kabul etmeyerek direnişe başlaması tüm havayı değiştirdi.

Sonrasında Divriği maden işçileri ücret ve çalışma koşulları için direnişe başladı ve kazandı.

Ocak ortasından itibaren Gaziantep'te 27 fabrikada "İnsanca yaşayacakları bir ücret ve daha iyi çalışma koşulları" için 12 binden fazla işçi eylemlere başladı. BBC işçileri

önemli olanaklar ve bir o kadar da tehlikeli olasılıklar ortaya çıktı.

Hekimler diğer sağlık çalışanlarından farklı olarak şimdiye kadar kendilerini ayrıcalıklı görüyorlardı. Son yıllarda tüm bu ayrıcalıkların kaybolduğu bir süreç yaşandı. Bu duruma hekimler yıllardır görülmemiş bir öfke ve istekle tepki gösterdi ve mücadelenin en kararlı unsuru haline gelmeye başladı. Mücadelenin yükselmesi bir yönüyle olumluluklar taşısa da hekimlerin içinde diğer sağlık çalışanlarından ayrı davranma eğilimlerinin gelişmesi de mücadelenin bölünmesi riskini artırdı.

Hekim sendikaları şeklinde kendini gösteren bu bölünme şimdilik TTB, SES gibi örgütlerin mücadeleyi birleştirme çabası sayesinde harekete hâkim hale gelemedi. Nasıl sağlık bir ekip işiyse, sağlık çalışanlarının mücadelesi de bir ekip olarak devam etmeli, ediyor da. 14-15 Mart tarihlerinde çok sayıda sağlık çalışanları sendikaları, meslek örgütleri birleşik bir g(ö)reve hazırlanıyorlar. Mücadele birleşik bir şekilde devam edebilirse kazanımlar da gelecektir. Şimdilik sağlık çalışanları kazanıncaya kadar mücadeleye kararlı görünüyorlar.

Bu süreçte sağlık çalışanlarının en mücadeleci örgütü olan SES hekimlerin taleplerini de en kararlı şekilde ancak kendisinin savunabileceğini göstererek hareketin sonraki süreçte de bölünmesinin önüne geçebilir.

greve gitti.

Trendyol işçilerinin kazanımla sonuçlanan eylemlerinin ardından peş peşe Hepsijet, Scotty, Aras Kargo, Sürat Kargo, Yurtiçi Kargo, Yemeksepeti Banabi, Migros işçilerinin eylemleri başladı.

Sağlık işçileri sürekli grevler ve eylemler düzenledi. Gemi söküm işçileri, belediye işçileri, aile hekimleri, gıda işçileri, tekstil işçileri vb. pek çok işçi kesimi eylemler düzenledi, grevler yaptı.

Bu eylemler işçi sınıfının gücünü bir kez daha herkese gösterdi. Şimdi hedef işçi sınıfının gücünü bir araya getirmesi, daha büyük eylemler yapmasıdır. Bunun için gerekli olan, geçmişteki Emek Platformu benzeri bir örgütlenmenin acilen kurulmasıdır. Bütün işçi örgütleri, sendikalar bir araya gelmeli ortak örgütlenme ve mücadelenin olanaklarını yaratmalıdır.

MÜCADELENİN İÇİNDEN

Faruk Sevim

DAHA BÜYÜK EYLEMLERİN TOHUMLARI ATILDI

Son iki ay içinde, İstanbul'dan Gaziantep'e, Sivas'tan İzmir'e onlarca işyerinde işçiler insanca yaşayacak ücret ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi için eylemlere giriştiler. "İşçi sınıfı artık bitti" denilen bir dönemde bu eylem ve direnişler sınıfın gücünü herkese bir kez daha hatırlattı.

Aslında Ekim ayından beri artan hayat pahalılığı, nedeniyle işçi eylemlerinde bir artış yaşanmaya başlamıştı. Dövizin ve enflasyonun artması işyerlerinde ücret mücadelesini öne çıkardı.

Sağlık emekçileri ise pandemi döneminde çok yoğun tempoda çalıştıkları halde, bunun karşılığı bir ücret alamadık-

IPCC'NİN 2. RAPORU YAYIMLANDI ARTIK VAKİT KALMADI

Hükümetler Arası İklim Değişikliği Paneli IPCC'nin 2022 raporu açıklandı. Özdeş Özbay raporun ayrıntılarını ele alıyor.

28 Şubat'ta uzun zamandır beklenen Hükümetler Arası İklim Değişikliği Paneli'nin (IPCC), dört kısımdan oluşan Altıncı Değerlendirme Raporu'nun (AR6) 2. Çalışma Grubu'nun raporu yayımlandı. 'İklim Değişikliği 2022: Etkiler, Uyum ve Kırılma' başlıklı rapor, birincisinden farklı olarak küresel ısınmanın insan topluluklarına ve diğer türlere olan etkisine odaklanıyor.

COP26 zirvesi öncesinde yayımlanan IPCC Altıncı Değerlendirme Raporu'nun ilki tamamen gezegenin küresel ısıtma kaynaklı fiziksel değişimlerine ve olası senaryolarına yer veriyordu. BM Genel Sekreteri António Guterres, bu ilk raporun yayımlanması üzerine "İnsanlık için kırmızı alarm" demişti.

İkinci rapor ise küresel ısıtmayı sınırlandırma şansımızın ortadan kalkmaya başladığı gibi çok tehlikeli bir uyarı yapıyor. 270 yazar ve 195 hükümet tarafından nihai hale getirilen ve onaylanan rapor hakkında Guterres, ilk raporda olduğu gibi bu ikinci rapor hakkında da çok sert açıklamalar yaptı. Guterres, "Gerçekler inkâr edilemez. Liderliğin bu şekilde terk edilmesi suçtur... Dünyanın en büyük kirleticileri, tek evimizin kundaklanmasından suçludur." diyerek zengin kapitalist dünyanın siyasilerini eylemsizlikten dolayı suç işlemekle itham etti.

Guterres, "Bu zamana kadar birçok bilimsel rapor gördüm ama bunun gibisini görmedim. Bugünün IPCC raporu, insanların çektiği acıların bir atlası ve başarısız iklim liderliğine yönelik lanetleyici bir suçlamadır." dedi.

350 ppm hareketinin kurucusu, iklim aktivisti Bill McKibben, Guterres'in sözlerini bir diplomattan beklenmeyecek şekilde radikal ve doğru olarak yorumladıktan sonra rapor hakkında şu sözleri söyledi: "Bir kırılma noktasındayız ve kendisinin [Guterres'in] de belirttiği gibi, eylem için sahip olduğumuz pencere artık daralıyor ve kapanıyor. Zaten kapanmış olabileceğini düşünen bilim insanları da var. Ancak bu rapor, büyük işleri başarmak için azıcık, azıcık zamanımız olduğunu söylüyor."

Raporun içeriği

IPCC raporu şu açıklamayı yapıyor:

"Kümülatif bilimsel kanıtlar çok açık: İklim değişikliği, insan refahı ve gezegenin sağlığı için bir tehdittir. Uyum ve sera gazı azaltımı konusunda ileriye yönelik müşterek küresel eylemde daha fazla gecikme, herkes için yaşanabilir ve sürdürülebilir bir geleceği güvence altına almak için kısa ve hızla kapanan bir fırsat penceresini kaçırmaya neden olacaktır."

Raporda kuraklıkların, sellerin ve sıcak dalgalarının giderek arttığı ve daha da yıkıcılaştığı yer alıyor. Gelişmekte olan dünyanın ve yoksulların en fazla etkilenen gruplar olduğu gerçeğiyle birlikte iklim değişimine uyum sağlamanın neredeyse imkânsız olduğunu vurgulayarak derhal acil eylem geçilmesi gerektiğinin altı çiziliyor. Ayrıca gıda üretiminin düşeceği, iklim değişimi kaynaklı felaketlerin ülke ekonomilerine çok ağır kayıplara yol açacağını (yüzyılın sonunda GSYİH'da yaşanacak kaybın Çin'de yüzde 42'ye, Hindistan'da ise yüzde 92'ye ulaşabileceğini öngörüyor) ve tedarik zincirlerinin etkileyeceğini de belirtiliyor.

Raporda şu bilgiler yer alıyor:

- Artan sıcaklıklardan ve giderek artan aşırı hava koşullarından kaynaklanan korkunç etkilerden kaçabilecek hiçbir yerleşim bölgesi yok, her yer iklim değişiminden etkileniyor.
- Küresel nüfusun yaklaşık yarısı -3,3 milyar ila 3,6 milyar

insan -iklim değişikliğine karşı "yüksek derecede savunmasız" bölgelerde yaşıyor.

- Milyonlarca insan, mevcut ısınma seviyelerinde bile iklim değişikliği nedeniyle gıda ve su kıtlığıyla karşı karşıya.
- Ağaçlardan mercanlara kadar türlerin toplu ölümleri devam ediyor.
- Sanayi öncesi seviyelerin 1.5C üzerindeki sıcaklık artışı "kritik bir seviye" oluşturuyor, bu nokta aşıldıktan sonra iklim krizinin etkilerinin güçlü bir şekilde hızlandığı ve bazılarının geri döndürülemez hale geleceği bir duruma ulaşılacak.
- Dünyanın dört bir yanındaki kıyı bölgeleri ve küçük, alçak adalar, 1,5C'yi aşan sıcaklık artışlarında su baskını ile karşı karşıya.
- Kilit ekosistemler, karbondioksiti emme yeteneklerini kaybediyor ve onları karbon yutakları da karbon üretim kaynaklarına dönüşüyor.
- Bazı ülkeler, Dünya topraklarının yüzde 30'unu korumayı kabul etti, ancak doğal ekosistemlerin kendilerine verilen zararlar başa çıkma kabiliyetini yeniden sağlamak için yarısını korumak gerekiyor.

TÜRKİYE'Yİ İLGİLENDİREN KISIMLAR

3.675 sayfalık raporda çok sayıda somut örnek veriliyor ve küresel ısınmanın durdurulamaması durumunda yaşanabilecek olan senaryolara dair de son derece ürktücü tahminlerde bulunuluyor.

Türkiye, aşırı hava olaylarına karşı Avrupa'nın en kırılma noktasında durumda gösteriliyor. Emisyonların önemli ölçüde azaltılması halinde dahi, Avrupa'da aşırı sıcaklar sonucu gerçekleşen ölüm sayısının 2050'ye gelindiğinde, bugünkü yıllık yaklaşık 2 bin 700 ölüme kıyasla 30 bine yükselmesi öngörülüyor. Yaşanacak sağlık sorunları arasında solunum güçlükleri de yer alıyor ve vakaların birçoğunun Güney Avrupa'da gerçekleşeceği belirtiliyor.

Emisyonların düşük seyretmesinde dahi, Akdeniz balık türlerinin yaklaşık yüzde 10'unun yol olacağı, sıcaklık ar-

tışının yüksek seviyede gerçekleşmesi durumunda bu oranın yüzde 60'a yükselebileceği yer alıyor.

Başta Akdeniz Bölgesi olmak üzere Türkiye'nin yağış rejiminin değişeceği ve bu nedenle daha fazla erozyon ve sel yaşanacağı belirtiliyor.

İstanbul'un özel olarak kırılma noktasında olduğu raporda, Efes ve İstanbul'un tarihi bölgeleri de dahil olmak üzere birçok UNESCO kültürel miras alanı, deniz seviyesinin yükselmesi tehdidiyle karşı karşıya bulunduğu yer alıyor.

Raporda atıfta bulunulan bir çalışma, emisyonların yüksek seviyede gerçekleştiği durumda, yüzyılın sonuna kadar Türkiye'nin kişi başına GSYİH'sinde yüzde 17 düşüş yaşanmasını öngörüyor.

BİLİM İNSANLARI VE İKLİM AKTİVİSTLERİ SAVAŞA KARŞI

Raporun açıklanmasından bir gün önceki karar aşamasında çok ilginç ama bir o kadar da önemli bir gelişme yaşandı. Rusya'nın bilim heyetinin başkanı Oleg Anisimov beklenmedik şekilde söz alarak ülkesinin Ukrayna'da çıkardığı savaş için özür diledi. Anisimov "Bu çatışmayı önlemeyen tüm Ruslar adına özür dilememe izin verin" dedi.

Anisimov bu sözleri kendisinden önce konuşan Ukraynalı bilim heyeti sözcüsü Svitlana Krakovska'nın şu sözleri üzerine söyledi: "İnsan kaynaklı iklim değişikliği ve Ukrayna'ya karşı savaş aynı köklere sahip; fosil yakıtlar ve onlara olan bağımlılığımız."

Rusya'da haftasonu 2 binin üzerinde savaş karşıtı bilim insanı bir mektup yazarak bilimsel çalışmanın barış ve uluslararası bilgi paylaşımı ile ancak gelişebileceğini söyleyerek Rusya'nın savaşına karşı çıkmış ve

"savaş değil bilim yapın" diyerek açıklamalarını bitirmişti.

Başta Greta Thunberg olmak üzere Fridays for Future aktivistleri de Cuma grevlerinde savaşa hayır diyen dövizler taşıdılar. Haftasonu eylemlerine katıldılar.

Daha önce Dağlık Karabağ savaşı sırasında savaşa karşı ses çıkaran iklim aktivisti Arshak Makichyan da Moskova'dan yaptığı paylaşımda Putin'in savaşına karşı açılama yaptı.

Bill McKibben da savaş ve küresel ısınmanın aynı kaynaklardan beslendiği vurgu yaparak hem gezegeni kurtarmak hem de savaş finansmanlarının en önemli kaynaklarından birini kurutmak için fosil yakıtlardan çıkmak gerektiğini söyledi: "Gezegeni yok eden fosil yakıtlar, tam olarak Vladimir Putin gibi haydutlara gücünü veren ama aynı zamanda onun zayıf karnı olan noktalarıdır."

ZEYTİN AĞACIMA DOKUNMA!

Görsel: Kemal Gökhan Gürses

Resmi Gazete'de 1 Mart günü Enerji Ve Tabii Kaynaklar Bakanlığından "Maden yönetmenliğinde değişiklik yapılmasına dair yönetmenlik" yayımlandı. Bu yönetmelik ile tarım arazilerinde madencilik faaliyetleri yapılmasına ilişkin düzenlemeleri içeren Maden Yönetmeliği'nin 115'inci maddesine ek bir madde eklendi ve tapuda zeytinlik olarak kayıtlı alanlar da madencilik faaliyetine açıldı.

Eklenen maddede: Ülkenin elektrik ihtiyacını karşılamak üzere yürütölen madencilik faaliyetlerinin tapuda zeytinlik olarak kayıtlı olan alanlara denk gelmesi halinde bu alanların belli şartlara bağlı olarak madencilik faaliyetine açılacağı belirtilmekte. Daha önce de defalarca zeytinliklerin madencilik faaliyetine açılmasını içeren düzenlemeler TBMM gündemine getirilmiş,

kamuoyunun baskısı ile meclisteki siyasi partilerin itirazları ile böyle bir düzenleme geçirilememişti.

Yönetmelikte zeytinliklerin madencilik faaliyetine açılması kimi şartlara bağlanmış görönsü de bu yönetmelikle istisnasız tüm zeytinliklerin maden şirketlerine açılacağı çok açık. Türkiye'de zeytinlik alanları ile maden alanlarının aynı bölgede olduğu çok yer var. Yıllardan beri madencilik faaliyetlerine direnen Kazdağları bunların başında geliyor. Kazdağları'nda madencilik faaliyetleri için çok sayıda şirket çalışma sürdürmekte, bu yönetmelikle bu şirketlerin önlerindeki yasal engellerden ne kadar kaldıysa o da kaldırıyor.

Binlerce insanın geçim kaynağı olan zeytinlik alanları, milyonlarca insanın, canlınn

yok oluşuna neden olan iklim krizinin başlıca kaynağı kömür ve madencilik faaliyetleri için yok ediliyor. Bu büyük yıkımdan kâr eden şirketlere ise hükümetin yüklediği tek sorumluluk rehabilite masrafları oluyor. Bugün ihtiyacımız olan zeytinlik alanların istendiği kadar şarta bağlansın herhangi bir faaliyet alanına açılması değil mutlak koruma altına alınmasıdır.

İnşaatçılara, santralçılara kaynak aktardığınız yeter!

Elinizi yaşam alanlarından, doğadan, ağaçlardan, derelerden, vadilerden, zeytinlerden çekin!

• Küresel ısınmanın durdurulmasına yönelik taleplerde pazarlıklara son verilsin. Hemen şimdi sıfır emisyon!

• Enerji üretiminde fosil yakıt kullanımına son verilsin. Fosil değil yenilenebilir enerji!

• İşsizliğe karşı adil dönüşüm ilkesi ile önlem alınsın. İklim değişikliğinin önlenmesine yönelik oluşturulacak yeni alanlarda istihdam sağlansın.

• Yerel ekosistemlere zarar verenler tespit edilsin. Rant uğruna yaratılan zararlar zarar verenlerden tazmin edilsin.

• Nükleer santraller derhal kapatılsın. Var olan ve düşünölen tasarımlar durdurulsun.

PORTRELER Can İrmak Özınanır

MARSHA P. JOHNSON

Trans kadın aktivist Marsha P. Johnson, ABD'nin New Jersey eyaletine bağlı Elizabeth şehrinde 1945 yılında siyah bir ailenin biyolojik erkek çocuğu olarak doğdu. Babası General Motors'da işçi, annesi ise temizlikçiydi. 5 yaşındayken elbise giymeye başlıdıysa da uğradığı taciz ve istismardan dolayı cinsiyet kimliğini ve cinsel yönelimini çocukluğu boyunca gizli tutmak zorunda kaldı.

17 yaşındayken New York'a taşınan Johnson, bir süre garsonluk yaptıktan sonra sokakta seks işçiliği ve drag queen'lik yapmaya başladı. Bu süreçte Malcolm Michaels olan ismini önce Siyah Marla, daha sonra ise Marsha P.

Johnson olarak değiştirdi ve eşcinsel özgürlük hareketine katıldı. Johnson, önceden sadece eşcinsel erkeklere açık olan Stonewall Inn isimli bara ilk gitmeye başlayan trans kadınlardandı. 28 Haziran 1969 yılında LBGTİ+'lar için görece bir özgürlük alanı olan Stonewall'un polis tarafından basılması bir ayaklanmayı tetikledi. LBGTİ+ hareketi için bir dönüm noktası olan ayaklanmada iki gün boyunca LBGTİ+'lar sokaklarda polisle çatıştı ancak eylemler bununla sınırlı değildi. Pek çok mahallede Stonewall baskınına protesto eylemleri düzenlendi. Johnson, bazı kaynaklar tarafından isyanı başlatan isimlerden biri gibi anlatılsa da kendisi Stonewall'a vardığı saatte isyanın çoktan başlamış ve Stonewall'un polis tarafından ateşe verilmiş olduğunu anlatıyordu. Başlangıcında orada olmasa da Marsha P. Johnson, hareketin en önünde duran aktivistlerden biri olmuştur.

Stonewall isyanından sonra Johnson, Gey Özgürlük Cephesi (GLF) isimli örgütlenmeye katıldı ve 1970'de isyanın yıldönümünde düzenlenen ilk Onur Yürüyüşü'nde yürüyenlerden biri oldu. 1970'i izleyen dönemde GLF ile pek çok doğrudan eyleme katılan Johnson, bir süre sonra GLF içinde travestilerin (o dönemde trans kadın kullanımı yaygın değildi), yeterince temsil edilmediğini düşünerek yakın arkadaşı Sylvia Rivera ile beraber Sokak Travesti Eylem

Devrimcileri (STAR) isimli grubu kurdu. STAR, o zamanki isimle eşcinsel özgürlük hareketi içinde oldukça ses getirdi, radikal eylemleriyle Johnson ve Rivera da hareketin önde gelen figürleri haline geldi. 1973 yılında Onur Yürüyüşü'ne katılmaları düzenleyiciler tarafından engellenmeye çalışılsa da Johnson ve Rivera yürüyüşün en önünde yer aldı.

Johnson ve Rivera 1970 yılında evsiz eşcinsel ve trans gençlerin kalabileceği STAR House isimli bir sığınmaevi açtılar. Kirasını seks işçiliği yaparak ödedikleri STAR House'un ilk yeri bir yıl sonra yıkılsa da yıllar boyu çeşitli adreslerde faaliyetine devam etti. Johnson, STAR House ile birlikte LBGTİ+ topluluğunun seçilmiş aile geleneğine uygun olarak New York'taki pek çok LBGTİ+'nın "anne'si" haline geldi.

1970'li yıllar boyunca aktivizm ve seks işçiliği sebebiyle yüzden fazla kere tutuklanan Johnson, 1980 yılından itibaren LBGTİ+ hakları aktivisti arkadaşı Randy Wicker ile yaşamaya başladı. Bu yıllarda daha çok AIDS aktivizmi üzerine yoğunlaştı. 1992 yılında Marsha P. Johnson'ın ölü bedeni Hudson Nehri'nde bulundu. Polisin, ölümünü "intihar" diye tanımlayarak dosyayı kapatmış olmasına rağmen, arkadaşları Johnson'ın başının arkasında büyük bir yara olduğunu söyleyerek ölümünün cinayet olduğunu savundular. Johnson'ın mirası LBGTİ+ hareketi kadar tüm özgürlük mücadelelerine ilham veriyor.